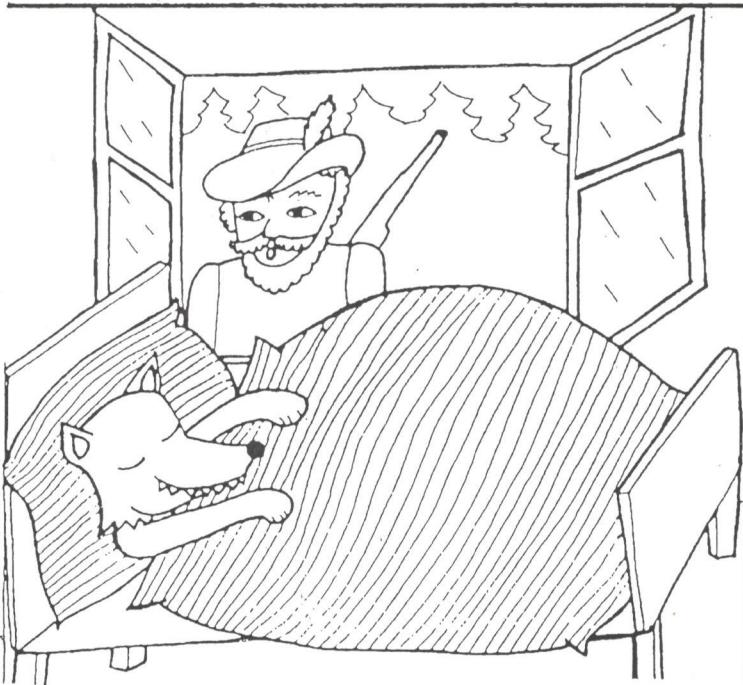
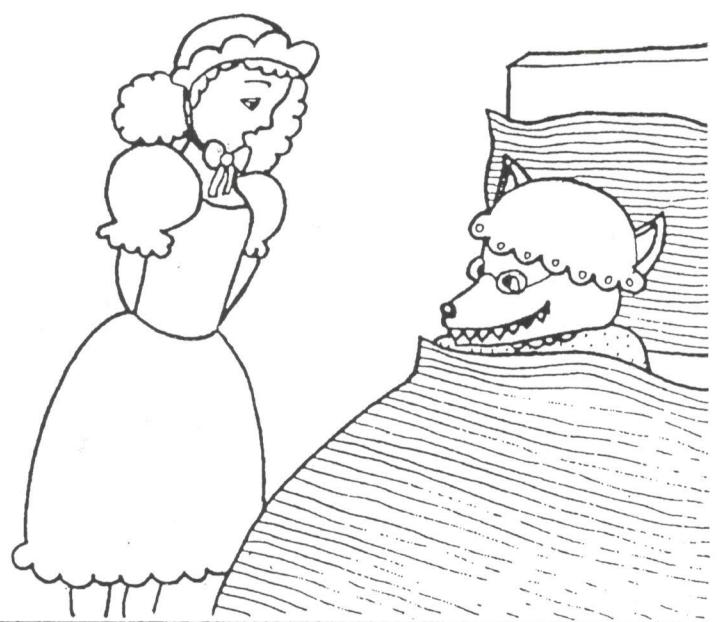
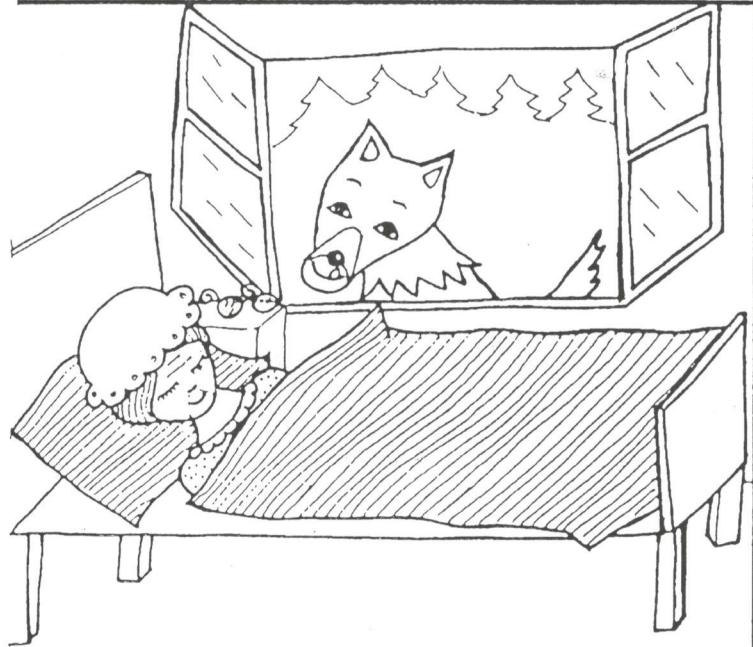

3a

2. Zatímco Karkulka trhala u potůčku kytičky a pletla z nich věneček, vlk rychle běžel k babiččině chaloupce.

O ČERVENÉ KARKULCE

1. Byla jednou jedna milá holčička. Protože nosila červený čepiček – karkulku, říkali jí všichni podle tohoto čepičku Červená Karkulka. Jednou maminka zavolala Karkulku a řekla jí: „Karkulko, babička má dnes narozeniny. Dnes jí bábovku a malinovou šťávu.“ Karkulka vzala košíček s bábovkou a malinovou šťávou a šla. V lese potkala vlka. „Kampak jdeš, Karkulko?“ zeptal se vlk. „K babičce. Nesu jí bábovku a malinovou šťávu,“ odpověděla Karkulka. – „A kde bydlí tvoje babička ?“ – „V chaloupce za lesem.“

4. Za chvíli Karkulka přišla k chaloupce. Ťuky, ťuk, zaklepala na dveře. „Pojď dál, je očemčeno,“ ozvalo se z chaloupky. Karkulka vešla dovnitř. Vyřídila pozdrav od maminky, položila na zem košíček a přišla k babičce.

„Babičko, proč máš tak velké uši?“ zeptala se Karkulka polekaně.

„Abych tě lépe slyšela,“ odpověděla babička.

„A babičko, proč máš tak velké oči?“

„Abych tě lépe viděla.“

„A babičko, proč máš tak velké zuby?“

„To abych tě lépe mohla sníst!“

Jak to vlk řekl, vyskočil z postele a Karkulku spolkl.

3. Nakoukl oknem do chaloupky a uviděl babičku. Zaklepal na okno. „Kdopak to ťuká?“ zeptala se babička. „To jsem já, vaše Karkulka,“ odpověděl vlk. Skočil do chaloupky a babičku spolkl. Vzal si na hlavu babiččin čepec, nasadil si na nos její brýle a lehl si do postele. Čekal na Karkulku.

6. Babička a Karkulka poděkovali myslivci a pak se všichni společně najedli. Bábovka jim moc chutnala. Myslivec pak doprovodil Karkulku zpátky domů.

5. Vlk si lehl do postele a tvrdě usnul. Šel kolm myslivec a uslyšel chrápání. Nakoukl oknem do chaloupky a uviděl vlka s obrovským břichem. Myslivec si domyslel co se stalo. Vběhl do chaloupky a rozpáral vlkovi břicho. Z břicha vyskočila Karkulka i babička. Obě živé a zdravé.